

RF-Interview mit Stefan Engel, 21.12.2010

Kızıl Bayrak gazetesinin 21.12.2010 tarihinde Stefan Engel ile yaptığı röportaj

2010 yılını başarıyla kapatan, 2011 yılına en iyi şekilde hazırlıklıdır!

Kızıl Bayrak: Geride bıraktığımız yılı küçük bir değerlendirme ile başlayalım.

Stefan Engel: 2010, zor fakat bizim için başarılı bir yıldır. Bu gelişme Eylül ayından bu yana uluslararası beş zirve ile yoğunlaştı. Eylül ayının sonunda, Dünya Kadın Konferansının girişimci kadınlar toplantısı, ilk kez 4 kıtadan katılımcılarla gerçekleşti. Bunun peşinden, dokuzuncu Kadın Politikası Konferansı (FPR) 33 ülkeden katılımcılarla gerçekleştirildi. Bu aynı zamanda Venezuela'da yapılacak Dünya Kadın Konferansı için bir deneydi. Ekim ayının başında ICOR kurultayı gerçekleşti. Bu gelişmeler eşliğinde, Marksist-Leninist partiler ve örgütlerin onuncu konferansı çok başarılı bir toplantıydı ve derin tartışmaların yaşandığı, bilhassa Çevre sorunu üzerine birliğin sağlanmasında olduğu gibi, ileriye dev bir adım atılmış oldu. 16 ekimde Pazartesi Eylemlerinin merkezi protesto yürüyüşü 7.000 kişinin katılımı ile Berlin'de gerçekleşti. Bunun peşinden, öğleden sonra, yine Berlin'de, değişik ülkelerden 40'a yakın örgütün hazırladığı ve 2.300 kişinin katıldığı coşkulu bir uluslararası kültür şenliği düzenlendi. Tüm bu zirvelere MLPD aktif olarak katıldı ve başarıya gerektiği gibi katkıda bulundu.

Kızıl Bayrak: Sen “zor bir yıldır” dedin. Bunu dünya ekonomik ve mali kriziyle ilişkili olarak, siyasi gelişmeye mi bağlıyorsun?

Stefan Engel: 2008 yılında patlak veren dünya ekonomik ve mali krizi, ve hatta 2005 yılındaki Merkel/steinmeier hükümetinden bu yana yürütülen kriz idaresinde, kitleler tarafından aslının kolaylıkla anlaşılmadığı birçok yeni yönetim metodları ve manevraları da geliştirildi. Bu, bizim kitleler içindeki çalışmalarımızın imkanlarını daralttı ve yoldaşlarımızın ideolojik-politik ve moral düzeylerini zorladı. Doğu ile birleştikten beri, bu zor durumu MLPD'nin, söylemi yerindeyse iyi başardığını söyleyebiliriz. Ekonomi Bakanı Brüderle'nin “ekonomik XXL yükseliş” propagandasıyla, ümitler beslemeye çalışması, gülmeye değer bir durumdur. Ancak dünya ekonomik ve mali krizi katiyen atlatılmış değildir. Almanya'da biraz canlanma ve hatta bazı BRİC (Brezilya, Rusya, Hindistan, Çin) ülkeleri bu yıl (2010) ekonomik bir yükseliş yaşamış olsalar da, dünya ekonomisi bütün olarak 2010 yılının ikinci çeyreğinde, ancak 2005 yılının en yüksek ekonomik gelişmesine ulaşabilmiştir ve 2008 yılının ilk çeyreğiyle karşılaştırırsak yüzde 7,7 altındadır. Dünya ekonomisi bütün olarak bir duraklama içindedir. Bu eşitsizlik ve güvensizlik, bizzat mali çevreleri tekrar tekrar etkilemektedir. Geniş çaplı uluslararası kriz idaresi 2008/2009 yıllarında, verilere göre dünya çapında 27 trilyon Amerikan doları yutmuştur ve bizim daha önce söylediğimiz gibi, tam da şu sonuca yol açmıştır: gittikçe artan sayıda kapitalist ve emperyalist ülkelerin devletlerini iflasların eşğine getirmiştir. Tüm bunlar, mali politika ve ekonomide sert sarsıntılara yol açarak ekonomik durgunluğu, yeniden ekonomik bir çöküşe sürükleyebilir.

Federal hükümet bir yandan dünya çapında ekonomik bir yükselişten bahsediyor ve diğer yandan krizi frenleyici önlemlere tam gaz devam ediyorsa, bu saçmalaktan başka bir şey değildir. İktidar sahipleri için büyük sorun, 2008 kasım ayında G-20 ülkelerinin ortaklaşa kararlaştıkları uluslararası kriz idaresinin yalnız bir yıl uygulanabildiğidir. Bundan sonra, artarak kapitalist ve emperyalist devletler arasındaki çelişki ve rekabetler ön plana geçmiştir. Günümüzde etkili bir çözüm bulamıyorlar. Her kapitalist ve her tekel öncelikle kendisinin krizden çıkabilmesi ve rakibini alt edebilmesi için kendi çıkarlarını gözetmektedir. Bu, rakiplerini ve gelişmelerin gidişatına göre, tüm ekonomik gelişmeyi tekrar aşağıya çekebilir. Krizin atlatıldığını ve hatta dünya çapındaki ekonomik bir yükselişten bahsetmek, şu sırada bir özlemden ileri gidemez.

Kızıl Bayrak: Dünya ekonomik ve mali krizinin nasıl gelişme seyredeceği üzerine somut bir tahmin yapılabilir mi?

Stefan Engel: Somut bir tahmin yapmak oldukça zor, çünkü uluslararası üretimin yeniden örgütlenmesi birçok yeni belirtileri, karşılıklı ilişkileri ve faktörleri oluşturdu, bunlar somut olarak önceden görülmedi ve görülmüyor da. Ben önce de söylediğim gibi uzun süren bir durgunluk yaşayacağız. Bu süreç içinde bazı ülkeler çöküş, diğer ülkelerde canlanma ve hatta yükseliş belirtileri görülebilir. Fakat tüm bu gelişmeler tüm dünya ekonomisinin bir olası yeniden çökme tehlikesini de içinde taşımaktadır. Bilhassa bu, eğer krizi frenlemeyi amaçlayan önlemler artık etkisini kaybederse ve devletin imkanları da oldukça tükenirse.

Kızıl Bayrak: Bununla ilişkili olarak Avro krizine ne dersin?

Stefan Engel: Avro krizi başladığında, Avro ülkelerinin mali kapasitesinin yüzde dördüne eşit olan küçük Yunanistan, özel bir sorun olarak gösterildi. Borcunu ödemeyen ve kendi imkanlarının üstünde yaşam standardı sürdürmüş olarak gösterildi. Bugüne kadar İrlanda'da bundan etkilendi ve devlet bütçesinin iflasından bahsedilen ülkeler arasına Portekiz, İspanya, İtalya ve Belçika da katılmış bulunuyor. Açıkça görünen o ki, artık uluslararası kriz idaresinin, geçici olarak krizi frenleme etkisi olsa da ve böylelikle uluslararası mali çöküş atlatılmış olsa da, bu aşağı yukarı tüm emperyalist ülkelerde, devlet bütçelerinin hareket etme imkanlarını can alıcı bir şekilde daralttı.

Bilhassa bazı ülkeler borçlarını ödemede çok büyük sorunlarla karşı karşılar. Japonya' da olduğu gibi bazı ülkelerin devlet borçları, onların gayrisafi milli hasıllarını (GSMH) oldukça aşmaktadır. Bundan dolayı krizin yüklerini kitlelerin sırtına yüklemeye çalışıyorlar. Bunu savunurlarken değişik gerekçe ortaya sürmektedirler. Sözde "tasarruf önlemleri"nin ortak özü uluslararası çapta sınıf çelişkilerinin sertleşmesini de beraberinde getirmesidir. Bu bir ateşle oynamaktır. Çünkü göreceli siyasi krizi derinleştirmekte, açık krizlere yol açarak, işçi sınıfının, aktif halk hareketinin mücadelesinin yükselmesine ve gençliğin başkaldırmasına yol açmaktadır.

Tüm bu gelişmeler, artan bir şekilde kapitalizm eleştirisini ve bir toplumsal alternatif arayışını da birliğinde getirmektedir.

Kızıl Bayrak: Eğer sınırların ötesine bakarsak, Fransa, Yunanistan,

İtalya, İspanya ve Portekiz'e varıncaya kadar ve bunlara İngiltereyi'de katarsak Almanya'ya oldukça sessizlik hakim olduğu hissine kapılmamak elde değil.

Stefan Engel: Avro krizinin başlamasıyla, Avrupa'da bir hareketliliğin başladığını tespit etmiştik ve bu gelişerek, aktif halk hareketinde, gençliğin isyanında ve de işçi sınıfının mücadelesinde de apaçık görülmektedir. Sınıf bilinci gelişmekte ve mücadeleler de gittikçe sertleşmekte. Bu, onların hükümetlere karşı verdikleri mücadelenin ana hedefinde, mücadelelerinin kapsamında, ama içeriklerinin de ortak olmasında görülmektedir. Biz çeşitli Avrupa ülkelerinde genel grevlere ve gençlerin eğitim imkanlarının gittikçe kötüleşmesine karşı çetin mücadelelerine şahit oluyoruz.

Biz, tabii ki çevrenin korunması mücadelesinde de bir canlanma yaşıyoruz, çünkü krizin yüklerinin kitlelerin sırtına yüklenmesiyle paralel olarak, krizden önce çevreyi korumak için mücadele sonucu alınan koruyucu kararların, yetersiz olmalarına rağmen, nasıl budandıkları görülmektedir. Bu canlanma, genişliği ve sertliğinde İtalya, Yunanistan veya Fransa ile karşılaştırılmaz olsa da Almanya'da da bir gerçektir.

Halk mücadeleleri Almanya'da ocak ayından ağustosa kadar (2010) ortalama 122.000 katılımcıdan, eylül ayında büyük bir sıçrayışla 446.370'e ve ekim ayında ise 477.260 katılımcıya yükseldi.

Almaya Sanayiciler Birliği (BDİ) şefi Keitel, "Stuttgart 21 projesine karşı verilen direnişi, her teknik ilerlemeye karşı verilen direnişin bir sembolü" olarak gösterirken, abartmıyor musunuz sorusuna verdiği cevapta: "eğer sıradan bir şey olsa, böyle değerlendirilebilir. Fakat sert direniş sıra dışı değil, sürekli. Artık Almanya'nın her yerinde, hangi proje olursa olsun, protestolar ve direnişle karşı karşıyayız, ... Kriz mali ekonomiye olan güveni sarstı. Bu sürekli güvensizlik tüm ekonominin dallarında gözlenmektedir." (Frankfurter Rundschau, 15.10.2010)

İşçiler arasında da, krizin sırtlarına yüklenmesine karşı, işyerlerinin yok edilmesine veya meslek eğitimini bitiren çırakların işe alınmamlarına ve de işyerlerinin yurt dışına taşınmasına karşı önemli mücadeleler gelişmekte. Eylül ayında sendikaların hükümet politikasına karşı yaptığı eylemlere 163.000 emekçi arkadaş katıldı. Tepkiler, özünde sömürünün artırılmasını hedeflemektedir: çalışma sürelerinin daha da esnekleştirilmesi girişimleri, işgünlerinin hafta sonunu da içine alması gibi noktalar ve diğerleri. İşçi grevlerinin başlatılması ve örgütlenmesi, işyerlerindeki ağır sömürü baskıları, cezalandırmalar, mobbing ve sağcı sedika yöneticilerinin sınırsız kriz anlaşmaları, tabii ki, sokaklara çıkıp protesto etmeyi daha da zorlaştırmaktadır.

Almanya'da işçi mücadelelerinin diğer Avrupa ülkelerindeki gibi gelişmemiş olması, biraz da Almanya'daki ekonomik canlanmayla ilişkilidir. Özellikle BRIC ülkelerindeki ekonomik canlanmadan faydalanarak yüksek ihracat gerçekleşmesindedir. Örneğin İtalya'da hükümet eğitim giderlerini yüzde 20 kısıtlarken veya diğer ülkelerde kamu çalışanlarının maaşları ve aylıkları yüzde 15 ile 20 arasında düşürülürken, Almanya hükümeti, geniş halk kitlelerinin çıkarlarını hedefleyen köklü saldırılarda bulunmadı. Fakat Almanya'da da bu durum değişebilir. Diğer ülkelerdeki krizin gidişatı dolaysız bir şekilde Almanya'nın federal bütçesini etkileyecek ve böylelikle krizi frenleyen girişimleri sınırlandıracak ve ihracat imkanlarını sınırlandırarak Almanya'nın ekonomik durumunu çabuk değiştirecektir.

Kızıl Bayrak: Avrupa Birliği'nin, İspanya ve Almanya'daki madencilerin mücadelesinden korkarak geri adım atmak zorunda kalırken, madencilik sektöründeki manevralar ve hükümetin yumuşak karnı en iyi bir şekilde görüldü.

Stefan Engel: Haklısın. Avrupa Birliği Komisyonu yaz aylarında, Almanya'daki maden ocaklarının 2014 yılına kadar kapatılması yönünde bir karar aldı. Bizim de katkılarımızla bu saldırı maden işçilerine anlatıldı ve buna karşı mücadele için çalışmalar yapıldı. IG-BCE sendikası ve Federal Hükümet, işçilerin mücadele azimlerini, büyük bir gayret sarf ederek ve Avrupa Birliği Komisyonu'nun haziran ayında aldığı kararını geriye çekmesiyle, biraz frenlemeyi başardılar. Şimdi, kömür 2018 yılına kadar üretilecek. Fakat Avrupa Birliği Komisyonu kömür madenlerinin 2018 yılında tamamen kapatılmasını ve bu süre içinde maden işçilerinin sömürsünün artırılarak sürdürülmesini kararlaştırdı. Bu kapatılma planının rahatca yaşama geçirilip geçirelemeyeceği şüpheli.

Kızıl Bayrak: Hükümet iki de bir Almanya'nın birleşmesinden bu yana en düşük işsizlikten bahsetmekte, buna ne diyorsun?

Stefan Engel: Burada, işsizliğin gerçek boyutlarını gizlemek için çok çaba ve zeka oyunu sergileniyor. Hükümet, istihdamı 41,09 milyon veyahut 28,28 milyon sigortalı çalışan ile şimdiye kadar ki en yüksek sayı olarak gösteriyor. Fakat gerçekte nasıl çalışanlar? Ocak ayından hazirana kadar sosyal sigortalı çalışanların sayısı 250.000 arttı. Bunların 120.000'i taşeron işçilerdi. Bu demek oluyor ki; aşağı yukarı her iki işyerinden biri taşeron işyeriydi. Şu sırada 900.000 taşeron işçi bulunmakta. Kriz öncesine göre sayıları 100.000 arttı. Bunun yanında işverenler, önceki SPD/Yeşiller hükümetinin yürürlüğe koyduğu Hartz-yasalarından faydalanarak tam gün işyerlerini, part-time (yarı zamanlı) işyerleriyle değiştirmektedirler. Bugün, yıllık iş saatleri hacmi 48 milyarda kalırken bu, 1991 yılında 52 milyar iş saatiydi. Bu, açık bir şekilde iş hacminin gerilediğini ve artmadığını gösteriyor ve işsiz sayısını tahmin etmeye de yarar. Çeşitli istatistik oyunların yanında, unutulmaması gereken; burjuva aile düzeninin bunalımı sonucu, doğum oranlarının hissedilir bir şekilde gerilediği ve bundan dolayı 2005'ten 2010 yılına kadar iş hayatına son veren yaşlı emekçilerin sayısı, iş hayatına katılan genç emekçilerden 800.000 daha fazladır. Bu gelişme ve buna tekellerin meslek eğitim giderlerinden kaçmak için tasarrufa gitmelerini de eklersek, önümüzdeki yıllarda bazı sektörlerde işgücü daralması yaşanabilir. Bu yine tekeller tarafından sanayide bir fırsat olarak değerlendirilmeye çalışılıyor. Özellikle Avrupa Birliği ülkelerinden ucuz işgücü getirerek ücretleri daha da aşağıya çekmeye çalışıyorlar.

Kızıl Bayrak: İşçi mücadelelerinin gelişmesinde sağ sendika yönetiminin frenleyici rolü bulunmuyor mu?

Stefan Engel: Şüphesiz. Diğer ülkelere kıyasla bilhassa IG-Metall veya IG-BCE (Maden, Enerji ve kimya sendikası) sağcı yönetimleri, hükümet ile sınıf işbirliği politikasını ısrarla sürdürdüler. Bu, sendikaların kasım ayı başındaki eylemlerinde bariz bir şekilde izlenmiştir. DGB (Alman Sendikalar Birliği), Kuzey-Ren-Westfalya'da kitle gösterisini dahi öngörmemişti. Mücadeleci sendika işyeri temsilcileri ve işyeri çalışanları

temsilciliklerinin özgün girişimleriyle, Dortmund'da düzenlenmesini kabul ettirdiler. İG-Metall yönetimi son ana kadar bu protesto yürüyüşünü aktif desteklemeye ve yürüyüşe çağrıya yaklaşmadı. Buna rağmen, aşağı yukarı tamamen kendi inisiyatifleriyle gerçekleştirdikleri yürüyüşe 5.000 kişi katıldı.

Bu bağlamda “Dortmund açıklaması” önemli bir rol oynamaktadır. Bugüne kadar bu platformu, sendikacılar, işçiler ve büro emekçileri imzalayarak reformist sendika yönetiminin, sınıf işbirliği politikasına eleştirilerini dile getirmişlerdir. Biz “Dortmund açıklaması”nın ruhunu destekliyor ve iyi bir girişim olarak görüyoruz, çünkü o, sendika tabanının harekete geçmesi ve sendika yönetimine yönelik haklı eleştirileri olan ve hayal kırıklığına uğrayan emekçi arkadaşların, bundan yanlısı sonuç çıkarmamaları için olumlu bir girişimdir. Sendikaların mücadele etmedikleri ve işçilerin haklarını savunmadıklarından dolayı bunların birçoğu sendikalara sırtlarını dönmektedirler.

Kızıl Bayrak: Aktif halk direnişinin merkezinde çevre sorunun olmasını bir rastlantı mı buluyorsun?

Stefan Engel: Katiyen. Artık bir küresel çevre felaketine geçişin sonucu, gittikçe sayıları daha da artan kitleler, yaşamlarının tehlikeye girdiğinin farkına varıyorlar. Almanya'da, 24 nisandan (2010) bu yana, yalnız atom politikasını protesto eylemlerine, aralarında birçok gencin de olduğu 400.000 kişi katıldı. Nükleer santrallerin çalışma sürelerinin Federal hükümet tarafından uzatılması, halkın yüzde 60 ile 70 arası çoğunluğu tarafından rededilmesine karşı alınmış bir karardır. Biz, oluşmakta olan ve gelişen siyasallaşmayı ve sistem eleştirisini de içeren yeni çevre hareketini önemli buluyoruz. Aynı zamanda bu, gerekli olan dramatik gelişme karşısında gerçek birö tahribattan geri dönüşü dayatmayı zorlayacak, uluslararası direniş cephesi olmaktan daha uzaktır. Kapitalizmin bugünkü gelişme basamağı (aşaması) olan, uluslararası üretimin yeniden örgütlenmesiyle, çevrenin tahrip edilmesi, artık bir yan etki olmaktan çıkmış, emperyalizmin yasal olan bir yeni görüntüsüne dönüşmüştür. Bunun anlamı, günümüzde çevrenin tahribatı, kapitalist üretim ve dağıtım ilişkilerinin bütünüyle içiçedir. Bu sorun yalnız emperyalizmin yıkılması ve sosyalizmin inşasıyla çözülebilir. Bu, tabiatı korumak için aktif halk direnişi, işçi sınıfının sınıf mücadelesi ve onun toplumsal sosyalizm mücadelesiyle gittikçe daha güçlü bir şekilde içiçe girmesi gerektiğidir. Ben uluslararası alanda olumlu gelişmeler izlemekteyim. Özellikle, antiemperyalist Bolivya hükümetinin, Birleşmiş Milletler - Çevre zirvesindeki cesur çıkışı yapışını vurgulamak istiyorum. Emperyalist çevreciliğe karşı, çevreyi korumak için emperyalist ülkeler ve zengin tekellerin, çıkacak hesabı ödemelerini içeren tutarlı yaptırımları savundu ve bundan dolayı tamamen haklı olarak içi boş sonuç deklarasyonunu, tüm baskılara rağmen imzalamadı.

Emperyalist çevrecilik ve onun ikiyüzlü “Ekonomi ve ekolojinin uyumluluğu” sloganı, yalnız tartışılmaz bir gerçek olan, çevrenin ilerleyen imhasına yaramaktadır ve bununla da onlara milyarlarca iş alanı yaratmaktadır.

Hatta bununla, emperyalist ülkelerin hükümetleri, kendi tekelleriyle birlikte, kendilerinin yolaçtığı çevre yıkımına karşı mücadelede önderlik talep etmekte.

Bu emperyalist çevrecilik, kitleler içinde küçükburjuvacı-ekolojik düşünce şeklinde etkilidir.

Onlar için karakteristik düşünce, ekonomik ve toplumsal koşullara dokunmaksızın, esaslı bir değişiklik olmaksızın, sadece bilinçlendirme, gelişmiş alternatif öneriler ve sembolik eylemlerle çevre kurtarılabilir. Bu, kat kat kitle düşmanlığı ve anti-komünizmle yürütülmektedir. Yeni gelişen çevre hareketinin vurucu bir silah olabilmesi için ve artık şu veya bu burjuva partisinin kuyruğu veya seçmen potansiyeli olmamaları için kitlelerin düşünce tarzına yönelik çok yönlü acil bir mücadele verilmesi gerekmektedir.

Kızıl-Bayrak: Uluslararası çevre hareketinin zaafı nereden kaynaklanmaktadır?

Stefan Engel: Bu zaafın bir kökü, uluslararası marksist-leninist, devrimci ve işçi hareketinin de esaslı kusurlarıdır. O, uzun süre çevre sorununu önemsemedi, birçok örgütler bu konuyla ilgilenmeyip, bunu küçükburjuvazinin saçmalığı diye önemsemediler ve sadece sosyal sorunlar ile ilgilendiler. Hem ICOR' un kuruluşunda hem de marksist-leninist partilerin uluslararası konferansında bir özeleştirici yapılarak, geleceğe yönelik tutum alınarak, yaşamı ilgilendiren bu konuya yaklaşım umut vermekte. ICOR, ilk defa 4 Aralık (2010) tarihinde olmak üzere, çevreyi korumak için uluslararası mücadeleye çağırıldı. Bu, şüphesiz yalnız bir başlangıçtı ve zaten ICOR kuruluşunun hemen peşinden yapıldığı için uluslararası kitle hareketi olması beklenemezdi.

Ama açıkça görülen şu ki, uluslararası Marksist-Leninist ve işçi hareketinde çevre sorununun sosyal sorunlarla birlikte en önemli bir sorun olduğu açıklanarak, açık bir rota tutulmaktadır.

MLPD yıllardır az veya çok, çevre hareketinin içinde yer alsada, MLPD içinde de çevre sorununu bir hafife alma eğilimi bulunmaktadır.

Geniş kapsamda yaşam ortamının yok edilmesinin ve bilhassa çevre felaketinin kolayca görülüp hisedilmemesi, sınıf ve çevre bilincinin yüksek olmasını gerektirmektedir

Karbondioksit (CO2) atıkları sonucu atmosfer ısısının artması ancak onyıllar sonra etkisini göstermektedir.

Emperyalist çevrecilik, Cancun'da yapılan Çevre Zirvesinde olduğu gibi, bu vahim durumu küçümseyerek, gerekli önlemleri almaktan ve CO2 emisyonunu yüzde 70 ile 90 arası azaltmaktan kaçmak için, kullanmaktadır.

Sorun, bizim işyerlerinde ve sendikalar içindeki çalışmalarımızdaki ekonomist bir eğilimle ilişkilidir ve tek yönlü ücret ve çalışma şartlarını işlemekte, fakat tüm yaşamı ilgilendiren sorunları bir kenara itmekte yatmaktadır.

Biz önümüzdeki süreçte, bunları partimizde derinlemesine tartışacağız ve acilen bir değişim başlatacağız. Tüm çalışmaların yoğun olmasına rağmen, partimizin 4 Aralıkta çalışmaları, sorunun boyutuyla karşılaştırsak yetersizdir.

Kızıl Bayrak: Federal hükümetin, Afganistan'daki askeri hareketine iyi bir imaj verebilme çabalarında olduğu izlenmekte.

Stefan Engel: Bu aşikardır ve muhtemelen de gereklidir. Daha önce olduğu gibi, nüfusun üçte ikisi Federal Ordunun Afganistan'daki dış ülke

hareketlerini redetmekte. Federal ordunun oradaki savaşa aktif olarak katılmadığını savunan hükümete kimse inanmıyor. Bundan dolayı artık Guttenberg ve Merkel açıkça bir „savaş“a katılmadan bahsediyorlar. Değişik medya kampanyaları eşliğinde Merkel'in, Federal ordunun Afganistan'daki savaşa katılımının, Almanya halkının güvenliğini korumak için olduğu, açıklamasıyla, halkın bilincini etkilemeye çalışmaktadır. Aynı zamanda Federal ordu bir profesyonel orduya dönüştürülmektedir. Mecburi askerlik hizmetlilerinden oluşan bir ordu, emperyalist müdahale (saldırı) savaşları sürdürebilmesi için uygun değildir.

Merkel, son Afganistan ziyareti esnasında, şimdiye kadar halkı ikna etmek için sürekli verilen, askerlerin geri çekilmesi sözünü, buna, elbette durum müsaade ederse diye açıklık getirmiştir. Bununla Federal ordunun Afganistan'daki savaşı sürdürmesi veya daha da yayılması yönünde girişimlerde bulunmaktadır. Kitle içindeki çalışmalarımızda önemli olan görevimiz bu emperyalist savaşa karşı kitleyi harekete geçirmek ve insanları savaşın asıl emperyalist karakteri hakkında bilgilendirmektir. Ne de olsa Afganistan'da, emperyalist ekonomi için gelecekte daha da büyük önem kazanacak olan zengin hammadde ve enerji kaynakları yatmaktadır.

Kızıl Bayrak: Belli bir ekonomik canlanma ve sayıca azalan işsizliğe rağmen hükümet istikrarlı bir izlenim vermiyor.

Stefan Engel: Aksine bu yıl, Federal Hükümet'in, Koch, Rüttgers ve Ole von Beust gibi tanınmış sancaktarları sahneden kayboldular. Hükümetin görünümü yıpranmış durumda, FDP uçarcasına yükselişten sonra, kamuoyu anketlerinde son onyılların en düşük noktasına düştü. Ama SPD ise hükümetin bu kötü itibarından faydalanamıyor. O, son Federal meclis seçimlerinde aldığı oranda saymakta. Bu durumdan faydalanan ise öncelikle Yeşillerdir. Onlar, kitle içindeki sol ruh halini kanalize edebilmek için, görünümelerini belli oranda sola kaydirdılar. Buna karşın Sol Parti (Die Linke) ise acınacak bir durum sergilemekte. Anket sonuçlarına göre seçimlerde aldığı sonuçtan oldukça uzak görünüyor ve beklenen ümitlere cevap vermekten uzaktır. Burjuva partilerinin, burjuva parlamentarizminin ve onun kurumlarının kitleler üzerindeki etkisinin daha da azalması, kitlelerin huzursuzluğunun ne kadar arttığını göstermekte ve egemenlerin kitlelerin düşünceleri, ruh halleri ve hareketleri üzerindeki etkilerinin ne kadar azaldığını göstermektedir.

Burada önemli olan, tüm zorluklara rağmen, sol eğilim içinde devrimci rotayı sosyalist perspektif ile güçlendirmektir.

Bu ancak, Marksist-Leninistlerin, karmaşık gelişmelerde, tüm yükseliş ve inişlere rağmen kendilerinin net çizgi izlemeleri ve kitlelere yönelik sabırlı ve inandırıcı aydınlatma çalışmaları yapımlarıyla olur.

MLPD, bu sorunu, 2010 yılında da iyi çözdü. Burada özel önem taşıyan 2010 yılında MLPD ve REBELL'in gençlik çalışmaları üzerine başarıyla yürüttükleri eleştiri-özeleştirici kampanyasıdır. REBELL ve Rot Fuchse (Kızıl Tilkiler) daha çekici profil kazandılar!

Kızıl Bayrak: Egemenler, kitleleri sosyalist bir alternatiften uzak tutabilmek için, yıkıcı yöntem olan anti-komünizme büyük önem veriyorlar

Stefan Engel: Emperyalist dünya sisteminin genel krizinin gelişimi, onun kitleleri kapitalist yol için kazanmasını daha da zorlaştırmaktadır. Bujuvazi

için gelişen huzursuzluk, işçilerin mücadelelerinin esas anlamda sınıf mücadelesine yükselmesi ve işçi hareketinin devrimcileşmesi tehlikesini de birliğinde getirmektedir. Buna karşı egemenler anti-komünizmin çeşitli biçimleriyle karşılık veriyorlar.

2010 sonbaharında, Hamburg'da yapılan İçişleri Bakanları konferansında, sözde "şiddet yanlısı aşırı sol'a" karşı fikir yürütüldü ve Avrupa çapında bir "sol tehlike veritabanı" planlandı.

Bu baskıcı yaklaşım, Chemnitz'li Profesör Eckhard Jesse gibi gizli servise katkıda bulunanlar tarafından destekleniyor. Görünüşe göre, bize karşı kamuda daha sert bir girişimin hazırlanabilmesi için, MLPD'nin "sert aşırılık" yanlısı olduğu tezi ile ülkeyi dolaşmakta. Fakat, MLPD'ye karşı sertleşecek bir girişim, on yıllardır MLPD'yi medyadan uzak tutmak ve toplum önünde yok sayarak, uygulamaya çalıştıkları siyasi izolasyon politikasıyla çatışmaktadır. Çünkü böylelikle uyumakta olan köpeği uyandırmış olacaktırlar.

Belli ki egemenler, artık bu siyasi izolasyonun MLPD'ye karşı uyguladıkları baskı ve ayrımcılık için gerekli başarıyı getirmeyeceği bilincine varmış görünüyorlar.

Bu, Profesör Jesse veya Anayasayı Koruma Kurumunun benzer faaliyetlerinin ileriye dönük içeriğini göstermektedir.

Her durumda, biz çeşitli provokasyonlara, anti-komünizme ve devlet aygıtının artırarak sürdürdüğü saldırılara karşı devrimci uyanıklığımızı netleştirmemiz gerekiyor. Şu sırada devlet aygıtının faşistleştirilmesinde birçok çabaların olduğu gözden kaçmıyor.

Federal Kriminaloloji Dairesi ile Federal polisin planlanan birleştirilmesi, şimdiye kadarki istihbarat çalışmaları ve polislik çalışmalarının ayrılmasının aşılmasının öncelikle iç düşmana karşı bir adım daha ilerlenilmesini, sözde "terörizm" tehdidine karşı mücadele ile ilgilendiriliyor.

İşçi sınıfının bilmesi gereken, devlet aygıtının bu faşistleştirilmesi, öncelikle sınıf mücadelesinin devrimci yükselişini bastırmaya yönelik ihtiyadi tedbirler olduğudur.

Ders alınması için bir örnek; iki hafta önce İspanya bağımsız hava trafiği kontrolörlerinin grevinin daha şimdiden saldırgan devlet baskısıyla karşılaşmasıdır..

Sosyaldemokrat İspanya hükümeti, derhal olağanüstü hal ilan ederek, hava trafik kontrolörlerinin çalışmalarını askeri yargı kapsamına alarak grevi vahşice bastırdı.

Bu, kendi çıkarlarının ciddi derecede tehlikeye girdiğinde ve hatta kapitlist toplumsal sistemin varlığının tehlikeye girmesi anında, burjuva-demokratik hak ve özgürlüklere olan ilgilerinin hiç de olmadığını göstermektedir.

Kızıl Bayrak: Bu bağlamda kesinlikle, emperyalist ülkelerde sözde "sağcı popülist" partilerin artan ortaya çıkmalarıdır.

Stefan Engel: Ben ilk önce „sağcı popülizm" denilen terim hakkında bir şey söylemek istiyorum. Bu terim, yanlış olarak bu gerici politikaların kitlelerden kaynaklandığını ve belli partilerin bu kitlelerin gerici fikirlerini seçim oylarını kazanmak için kullandığını lanse etmeye yaramaktadır. Gerçek ise bunun tersidir.

Bu faşizan, son derece gerici partiler ve hareketler, kitlesel işsizliğe veya sosyal hakların tasfiyesine karşı kitlelerin hoşnutsuzluğunu kısmen ustaca

kullanarak göçmenlere, diğer kültürlere, diğer dinlere ve tabii ki komünistlere ve “teröristlere” karşı önyargılar körüklemektedir. Bu partiler, açık faşist ve neo-faşist güçlerin aksine oldukça ustaca hareket ediyorlar ve kitlesel medyada kendi gerici fikirlerini yaymak için imkan da buluyorlar.

Öyle bir gelişme var ki bazı eğilimler, örneğin Hollanda'lı Wilders'in örgütünün olduğu gibi, bariz bir medya ürünüdürler.

Avrupa'da bu gelişme artık böylesi güçleri, bazı hükümetlere katılıyorlar veya hükümetler bu tür partilerle ittifak içine giriyorlar. Bu Hollanda, Danimarka ve bazı Doğu Avrupa ülkeleri ya da İtalya ve Belçika için de geçerlidir. Biz, böylesi yeni kışkırtıcı, aşırı-gerici ve faşizanlığın, kitleler üzerindeki etkilerini hafife almamalıyız. O, işçi sınıfını bölmeyi, işçi sınıfının sınıf bilincini saptırmayı hedefleyerek, milliyetçi, dinci, kültürel ve anti-komünist önyargıları körükler. Onun, sınıf bilinci düşük olan insanlar üzerinde etkisi olabilir. Bu partilere karşı mücadele, açık faşistlere karşı verilen mücadelede olduğu gibi verilemez, ama özellikle burada aydınlatma çalışmalarını yoğunlaştırmalı ve bu partilere karşı mücadeleyi sınıf bilincinin yükselmesi için kullanmalıdır.

Kızıl bayrak: MLPD'nin, ICOR'un kurulması ve bu uluslararası örgüte üye olması ile çalışmalarını ne gibi etkileyecek?

Stefan Engel: SBKP'nin 1956 yılındaki yirminci parti kongresi ve Sovyetler Birliği'nde kapitalizmin restorasyonu ile başlayan eski komünist hareketin çökmesi, on yıllarca işçi sınıfında parçalanmalar, bölünmeler ve acılar yaşandı. Son yirmi yıl içinde, çeşitli devrimci örgütler ve partiler bu çöküşü aşmak ve uluslararası Marksist-Leninist ve işçi hareketinin bir kademeli birliğini sağlamak için çok çaba sarfetmişlerdir. 6 Ekim 2010 tarihinde devrimci bir dünya örgütü olarak ICOR'un kurulması, uluslararası devrimci güçlerin, emperyalist dünya sistemini aşmak ve Sosyalizm için subjektif koşulların oluşturulmasını hızlandırmak için önemli bir adımdır. MLPD, tarihinde ilk kez, 40 diğer devrimci parti ve örgütler ile birlikte, uluslararası devrimci bir örgüt içindedir. ICOR'un kuruluşuyla bizim tüm çalışmalarımızı uluslararası sosyalist devrimin teorisi ve pratiğiyle bir yeni ilişkiye giriyor, bundan dolayı tüm görevlerin yeniden düşünülmesi gerekiyor.

Merkez Komitesinin 5. genel oturumunda, proletarya enternasyonalizminin yeni bir kaliteye yükselmesi için, MLPD'nin kitlelerin partisi olma yolunda eleştiri ve özeleştiri hareketinde bir yeni yönelimin gerektiği sonucuna vardı. Bu yeni yönelim MLPD'nin 2012 yılında yapacağı IX. Parti Kongre hazırlıklarında temel kılavuz olacaktır.

Kızıl Bayrak: ICOR kurultayında belgelerindeki dikkati çeken, orada "Bütün ülkelerin işçileri birleşin! Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen ulusları birleşin!" sloganında birlik sağlandığını gösteriyor. MLPD, 1982 yılında kurulduğunda "Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen ulusları birleşin!" sloganını kullanmamaya karar vermemiş miydi?

Stefan Engel: ICOR kurultayında uygun çözüm için tartışma yapılamadı. Bu nedenle, bu uzlaşma ve konu hakkındaki tartışmayı ileride sürdürmek için anlaşıldı. Tüm katılımcı örgütlerin paylaştığı, sloganın emperyalist dünya sistemine karşı ve mevcut koşulların devrimle yıkılmasını ileriye taşıyacak olmasıdır. Bu bağlamda, şimdiye kadarki tartışmayı ve birliği gerçekten

ifade eden bir karardı ve MLPD tarafından canı gönülden paylaşılmaktadır. Karl Marx'ın çözümü "Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşin", poletarya enternasyonalizmi için genel ilke olarak hala geçerlidir. Emperyalizmin ve sömürge sisteminin ortaya çıkışıyla, Komintern, İttifak sloganını "Tüm ülkelerin işçileri ve ezilen ulusları birleşin!" diye bütünledi. İşçi sınıfının emperyalist dünya sistemine karşı proleter devrimin hazırlanmasında önemli (nihai) müttefiği ezilen ulusların özgürlük mücadelesinde olacağına netleştirilmesi gerekiyordu. Hatta bugün dahi, işçi sınıfının kayıtsız şartsız desteklemesi gerektiği, ezilen ülkeler ve milletler veya bağımlı - yeni-sömürge ülkelerde ilerici hükümetler bulunmaktadır. Bu nedenle, Komintern'in ittifak çözümünün hala belirli bir geçerliliği bulunmaktadır. Ancak bu, az sayıdaki ülkeler için geçerlidir. Günümüzde, çoğu bağımlı-yeni sömürge ülkelerde belli bir sınıf bölünmesi aşıkardır. Hükümetleri, emperyalistlerin doğrudan müttefikleri ve emperyalist ülkelerin en sıkı müttefikleridirler. Emperyalist burjuvazi, yeni sömürge ülkelerde, emperyalist ülkelerle birlikte çalışan, bir dizi tekeller geliştirmiştir. Bu, özellikle uluslararası mali sermaye için öncelikle yatırım alanları olan ülkeler için geçerlidir. Hatta burada, bilhassa Brezilya, Hindistan ve Güney Kore' de emperyalist eğilimler ortaya çıkmıştır. Biz bu değişiklikleri dikkate almalıyız. Tabii ki bu ülkelerin gerici hükümetleri ile işçi sınıfının hiçbir ittifakı olamaz. Marksist-Leninist tanıma göre bir ulus veya bir halk bütün sınıfları kapsar, doğrusu işçi sınıfının "halklar" ile bir ittifakı olamaz. Merkez Komitesi, proletaryanın emperyalizme karşı mücadelesinde ve onu yenmeyi tek başına başaramayacağına altını çizerken, işçi sınıfının genel olarak önceki gibi geçerli bir ittifak çözümüne ihtiyacı olduğu fikrindedir. Bu nedenle, bu onun son genel kurul toplantısında, "Bütün ülkelerin işçileri, birleşin!" sloganına ek olarak gelecekte "Bütün ülkelerin işçileri ve ezilenler, birleşin!" sloganını da katma konusunda karar aldı. İnsanlığın çoğunluğu bugün şu veya bu şekilde ezilmektedir. Bu, kadın kitlesini, ayrımcılık uygulanan göçmen işçileri, dünyada bir milyarın üzerinde açlıktan etkilenenleri, geleceği gasp edilen on milyonlarca genci, çevresel yıkım dolayısıyla göçen kitleleri ve de emperyalist ve faşist terörün baskılarına maruz kalanları ilgilendirmektedir. İşçi sınıfı, tüm bu "ezilenler"le emperyalizme karşı mücadele temelinde ittifaka girmeli, öncü rolünü yaşama geçirmelidir.

Kızıl bayrak: 8 Mart 2011'de dünya kadınlar gününün yüzüncüsü ve Venzüella'da yapılacak, tabandan gelen kadınların Dünya Kadınları Konferansı ne gibi toplumsal rol oynayacak?

Stefan Engel: Küçükburjuvaci kadın hareketinin örnek temsilcisi Alice Schwarzer'in, 8 Mart hakkında tamamen ciddi olarak, uluslararası kadın gününün, sosyalist kökenden geldiği için kaldırılması talebi daha hala kulaklarımda çınlıyor. Bu talep, küçükburjuvaci feminizminin çoktan toplumsal kurumsallaşmış olduğunu ve kadının kurtuluşu mücadelesini verecek bağımsız bir hareketin kuyusunu kazmak olduğu gerçeğini yansıtmaktadır. Hem 8 Mart 2011 olsun, hem de Dünya Kadın Konferansı hazırlıkları olsun, bir yeni kadın politikası bilincinin sinyallerini veriyor ve bu devrimci işçi ve halk hareketi tarafından kapsamlı şekilde (desteklenmelidir) teşvik edilmelidir. Kadın kitlelerinin çifte sömürü ve baskı sorunları, emperyalist dünya sisteminin mekanizmasının (işleyişinin) ayrılmaz bir parçasıdır. Kadının kurtuluşu olmadan işçi sınıfının ücretli

emek düzeninden kurtuluşu düşünülemez. Dünya ekonomik ve mali krizi, burjuva aile düzeninin krizini de derinleştirdi (sertleştirdi). Hemen hemen tüm emperyalist ülkelerde doğumlarda büyük bir düşüş yaşanıyor ve bunun sonucu olarak, işgücünün yeterli üretimi ve yeniden üretiminin ciddi bir şekilde tehlikeye girdiğinden şikayetçiler. Tabandan gelen Kadınların Dünya Konferansı, uluslararası üretimin yeniden örgütlenmesine bir yanıt olan uluslararası mücadeleci kitle hareketlerinin bir projesidir. Aynı zamanda o, özellikle ICOR kurucu konferansı tarafından desteklenmektedir.

Önemli olan bazılarının Venezüela'ya gitmesi değil, kadının kurtuluşu mücadelesinin yeni imkanlar dahilinde yükseltilmesidir. Bundan 100 yıl önce, Dünya Kadınlar Günü hayata geçtiği zaman, kadınlar için oy hakkı ve kadın hakları için talepler ön planda idi. Bugün, uluslararası mücadeleci kadın hareketinin görevi çok daha kapsamlı, esaslı ve evrensel hale gelmiştir.

Dolayısıyla, **Dünya Kadın Konferansı, 21. yüzyılın kadın kurtuluş mücadelesi için bir sinyal olmalıdır!** Ben onların Genel Kurul'larında, kadınların gelecekte dünya çapında daha sık ve örgütlü olarak birlikte çalışma kararı alacaklarını düşünüyorum. MLPD, Dünya Kadın Konferansını canı gönülden desteklemektedir. Ancak o, bu faaliyetin esas amacıyla her ülkede mücadeleci kadın hareketinin yeni bir ivme kazandırılması için kullanılması gerektiği görüşündedir. Tartışmaların dışında hiçbir etkisi olmayan birçok dünya kadın toplantıları bulunmaktadır. Bu Dünya Kadın Konferansının kalıcı bir etki bırakması gerekir. Bu başarının nihai ölçütüdür.

Kızıl Bayrak: Biz doğal olarak yeni DEVRİMCİ YOL'un devamını çok merak ediyoruz

Stefan Engel: Merkez Komitesi son aylarda, bu yeni kitabın üzerinde yoğun çalışmıştır.

Aşağı yukarı sekiz yıl önce çıkardığımız "**Götterdämmerung über der 'neuen Weltordnung'**" adındaki kitap uluslararası üretimin yeniden yapılanmasının analizini yaptı ve bundan marksist-leninist strateji ve taktik için çıkarılacak sonuçları artık oluşmuş bulunuyor. Bu, Uluslararası proleter devrimin hazırlanması için acilen gerekli olan marksist-leninist strateji ve taktiğin geliştirilmesi, uluslararası Marksist-Leninist ve işçi hareketiyle sistemik ortak çalışmaların, birbirlerini etkilemesiyle olgunlaşmıştır.

Özellikle, ICOR'un kuruluşu ile DEVRİMCİ YOL'un hazırlanışı birbirlerine katkıda bulunup içiçe girmişlerdir. Her ülkede sınıf mücadelesinin tüm farklılıklarına rağmen, uluslararası proletarya, tüm ezilenlerle ittifaka girmeli, fakat bu uluslararası sosyalist devrimle ilişkili olmalıdır.

Emperyalist dünya sistemini yenmek (alt etmesi) için, sınıf mücadelesinin koordinesi ve devrimleştirilmesi, ilerici, demokratik ve devrimci kitle hareketlerini ve de örgütlerini uluslararası üstün bir güç oluşturmak için birleştirmelidir. Her ülkenin somut ekonomik, sosyal ve siyasal koşulları her proleter strateji ve taktikte dikkate alınması gerektiği gibi, genel anlamda uluslararası devrimle ilişkili olmalıdır. Uluslararası proleter strateji ve taktik, tek tek ülkelerin devrimci partilerinin değişik somut proleter strateji ve taktikleri bir konser görünümü vermektedir. DEVRİMCİ YOL' un bu sayısının yeni yılda yayınlanabileceği tahmin ediliyor. O, tüm partide bir strateji tartışmasının ideolojik-politik tabanını oluşturacaktır ve uluslararası Marksist-Leninist, devrimci ve işçi hareketi için de teşvik olmasını

umuyoruz.

Kızıl Bayrak: Sonuç olarak 2011 yılı için birşeyler söylemek ister misin?

Stefan Engel: Ben, 2011 yılının partinin ve üyelerinin bir kere daha kendilerini geliştirip değiştirmelerine yarayacak, Almanya'da işçi sınıfının devrimci partisi MLPD'nin çekiciliğini artıracaktır ve uluslararası Marksist-Leninist ve devrimci işçi hareketiyle ilişkilerini derinleştirecektir. Buna, Saksonya-Anhalt eyalet seçimlerine etkin katılmamız da katkıda bulunacaktır. Yoldaşlarımız, son birkaç yıl içinde fevkelade çalıştılar. Kim, karmaşık 2010 yılını başarıyla kapatıyorsa, 2011 yılına en iyi şekilde hazırlıklı girer. Ben tüm MLPD, REBELL ve Rotfuchse (Kızıl Tilkiler) üyelerine ve de "Kızıl Bayrak" okuyucularına iyi tatiller ve yeni yıl için hepimize her şeyin iyi olmasını ve kararlı dayanışma diliyorum!

Kızıl Bayrak: röportaj için teşekkür ederiz.